

Evangelisch-Lutherse Gemeente Kampen

58e Jaargang nr.4 CONTACT Winter 2018

Zien

Het mystieke leven bestaat niet in gezichten en visioenen, in wondertekens of opheffingen van de grond, maar eenvoudig in het zien van God voor ons, met ons en in ons.

Titus Brandsma.

Kerkgebouw

Burgwal 85

8261 ES Kampen

Marie Schreurs :

Mob : 0627620391

(b.g.g)

Mob: 0629736565

Koster:

Fam. G. Schreurs

Oosterholtseweg 35

8271 PS IJsselmuiden

038-3320341 mob: 0627620391

gm.schreurs@kpnmail.nl

Predikant:

Drs. K. van Warven

Zilverschoon 33

8265 HD Kampen

038- 3333995/ 0629737309

rinus@rinusvanwarven.nl

Samenstelling van de kerkenraad

Voorzitter, ouderling:

Dhr. C. Roorda

Jacob Catsstraat 441

8265 XW Kampen

038-3326010

clement@anthune.nl

Secretaris, diaken:

Mevr. A.E. Fossen-Amptmeijer

“De Berghorst”

Ebbinge Wubbenlaan 104

7951 AZ Staphorst

0522-230780/ mob: 06-23534064

fax: 0522-230923

ae.wfossen@gmail.com

Kerkrentmeester,
ouderling:

Dhr. S. Renkema

Kolk 33

8266 JN Kampen

038-3338175

stefanrenkema@hotmail.com

Jeugdouderling: Dhr. M. Bondzio
Wortmanstraat 544
8265 AT Kampen
mubondzio@ziggo.nl

Ouderling: Mevr. C. Visser
Uiterwijksteeg 11
8261 XA Kampen
coos.visser@gmail.com

Kerkrentmeester
met bijzondere opdracht: Mevr. B.M. Swartz-van der Wolde

Diaken met bijzondere
opdracht: Mevr. E.E. Bruil de Wit

Ledenadministratie: Dhr. B. Thijs
038-3375084
g.thijs@live.nl

Praktische informatie over de diensten

- * De diensten beginnen om 10.15 uur, tenzij anders aangegeven.
- * Wanneer het voor u op enigerlei wijze moeilijk is om op eigen gelegenheid naar de kerk te komen, dan kunt u contact opnemen met de diaconie.
- * telefoon: 038-3324045 of 0522-230780
- * Zij zoeken dan een mogelijkheid om u op te halen en weer thuis te brengen.

Copydatum: 1 maart 2019

De mensheid.....

Geneigd tot het goede, maar tot het kwade gedoemd. Dat zijn de polen waartussen wij ons bewegen. Verder is het een beetje gestommel in het duister. Het licht blijft pas branden als je dood gaat.

Jules Deelder in Trouw.

PREEKROOSTER

18 november 2018: ELG, voorganger: drs. K. van Warven,
Eeuwigheidszondag
Organist: Bob Thijs KRIid: Maarten Bondzio
Kindernevendienst: Stefan Renkema

25 november 2018: Levensbron, voorganger: ds. A.T. v.d. Velde
Laatste zondag van het kerkelijk jaar

2 december 2018: ELG, voorganger: drs. K. van Warven, 1e Advent
Organist: Ad de Hoop KRIid: Clement Roorda
Kindernevendienst: Helma Klein

2 december 2018: Levensbron, voorganger: ds. G. Feddes, 1e Advent

9 december 2018: ELG, voorganger: drs. K. van Warven, 2e Advent
Organist: Bob Thijs KRIid: Agnes Fossen
Kindernevendienst: Marina Rosendaal

16 december 2018: ELG, voorganger: ds. L. Vos, 3e Advent, H.A.
Organist: Ad de Hoop KRIid: Maarten Bondzio
Kindernevendienst: Babette Kuper

16 december 2018: Levensbron, voorganger: ds. A.T. v.d. Velde, 3e Advent

23 december 2018: ELG, voorganger: ds. E. de Fouw, 4e Advent
Organist: Ad de Hoop KRIid: Coos Visser
Kindernevendienst: Helma Klein

24 december 2018: ELG, Kinderkerstfeest van 16.30 tot 17.00 uur
Organist: Maarten Oranje,
verder alle leiding kindernevendienst en vrijwilligers
Kerstavonddienst, aanvang 21.30 uur, voorganger: drs. K. van Warven
Organist: Ad de Hoop KRIid: Agnes Fossen

25 december 2018: Levensbron, dienst 1e kerstdag, voorganger:
ds. A.T. v.d. velde

6 januari 2019: Levensbron, voorganger: ds. A.T. v.d. Velde
Nieuwjaarsreceptie

13 januari 2019: ELG, voorganger: drs. K. van Warven,
Agapèviering, Nieuwjaarstreffen.
Organist: Ad de Hoop KRIID: Stefan Renkema
Kindernevendienst: Babette Kuper

20 januari 2019: Levensbron, voorganger: ds. A.T. v.d. Velde

27 januari 2019: ELG, voorganger: ds. P.G. Hoekstra
Organist: Ad de Hoop KRIID: Clement Roorda
Kindernevendienst: Agnes Fossen

3 februari 2019: Levensbron, voorganger: ds. A.T. v.d. Velde

10 februari 2019: ELG, voorganger: drs. K. van Warven
Organist: Bob Thijs KRIID: Coos Visser
Kindernevendienst: Marina Rosendaal
Afscheid KRleden.

17 februari 2019: Levensbron, voorganger: mw. I. Adriaans

24 februari 2019: ELG, voorganger: ds. H.G.T. Günther
Organist: Maarten Oranje KRIID: Clement Roorda
Kindernevendienst: Helma Klein

3 maart 2019: Levensbron, voorganger: ds. S. v.d. Laan

10 maart 2019: ELG, voorganger: drs. K. van Warven
Organist: Ad de Hoop KRIID: Coos Visser
Kindernevendienst: Marina Rosendaal

17 maart 2019: Levensbron, ds. J. Huisman

24 maart 2019: ELG, voorganger: ds. H.G.A.J. Günther-van Dijk
Organist: Bob Thijs KRIID: Clement Roorda
Kindernevendienst: Babette Kuper

REDACTIONNEEL

Allerlei zaken spelen op dit moment een rol binnen onze gemeente. Allereerst dat we als gemeente weer single onze weg gaan. Dat we onze eigen activiteiten gaan ontplooiën. Dat we als kerkenraad u daar ook bij nodig hebben, want een kerkenraad kan nog zoveel plannen hebben, zonder de gemeenteleden doen we niets.

We hebben als de werkgroep “De Rode Draad”, we hebben onze gespreksgroep, we hebben een kerkenraad....., alhoewel die op dit moment nog redelijk op sterkte is, maar begin volgend jaar niet meer. Het is dan voor Stefan Renkema en voor Agnes Fossen echt afgelopen als ouderling-kerkrentmeester en diaken. Ze zijn niet weg hoor, er zijn nog andere leuke dingen te doen, maar géén kerkenraadswork meer. In dit nummer van Contact komt u weer van alles tegen. Het verslag van een pelgrimsreis, ook een verslagje van onze droommiddag op 11 november j.l. De kerkrentmeester, de voorzitter van de KR en de penningmeester van de diaconie doen ook weer hun zegje in dit nummer. Een In Memoriam voor Riny de Ruiter-Kollaard. Twee uitnodigingen vanuit onze partnergemeente Zwolle. Kortom weer genoeg te lezen.

Agnes Fossen.

Even iets van God

Een arm om je heen als je moe bent of koud
Een mens die je troost en die veel van je houdt
Een hand in jouw hand als je niet durft te gaan
Een stem die je roept als je eenzaam blijft staan

Een blik vol begrip als je voelt het gaat mis
Een mens die juist komt als er niemand meer is
Een woord dat je raakt dat je moed geeft en kracht
Een kans die je krijgt die je nooit had verwacht.

Jacques Roeleveld

MEDITATIE

En het geschiede in de dagen dat een feit nog een feit was en een mening een mening. Ja, het geschiede in die dagen dat de media nog in dienst stonden van de onafhankelijkheid. Die dagen dat we nog niet overstelpt werden met fake-news. Het was in de tijd dat je aan de feiten kon zien hoe de wereld in elkaar zat. We leven nu in een wereld waarin machthebbers de wereld aan ons willen laten hoe zij willen dat die in elkaar zit. Er is zelfs een nieuw woord voor bedacht. Het worden geen leugens meer genoemd, maar alternatieve feiten. Niet dat ze in de klassieke wereld geen leugens of alternatieve feiten kenden.

Nou en of... het geboorte verhaal van Jezus begint al met een grote leugen....

Er ging een bevel uit van keizer Augustus dat het volk gesteld moest worden. Ik bedoel niet dat het verhaal niet waar was, maar Augustus had het voor de registratie helemaal niet nodig dat de mensen geteld werden, want dat gebeurde in die tijd elke veertien jaar. Hij had die gegevens waarschijnlijk nodig voor een belastingheffing, om het volk nog meer onder de knoet te krijgen. En de mensen moesten terugkeren naar de stad waar ze vandaan kwamen of naar de plaats waar ze goederen in bezit hadden, want van een **rondreizende kale kip kun je nu eenmaal niet plukken. Dus hoezo feiten...**

Trouw kwam eens met een gedicht op de voorpagina. Dit keer was het een kerstgedicht van Freek de Jonge.

We hebben geen behoefte meer aan vragen
waar we geen antwoorden op weten
En nog het minste van alles
zitten we te wachten op een preek
Maar wat blijft over van een wereld
zonder geloof in goed en beter
Wat moet er worden van ons leven
als de geest ontbreekt?

Er zijn ook religieuze opvattingen dat de Bijbel bestaat uit feiten en feitelijkheden. Wie de Bijbel ziet als een verzameling waarheden en feiten, gaat aan de diepgaande spirituele betekenis voorbij. Sterker nog: het Kerstverhaal, het geboorteverhaal van Jezus, Jozef en Maria, de herders en de engelen,

vertelt geen verhaal dat gebaseerd is op feiten, het vertelt een tegenverhaal. De bijbel vertelt ons niets anders dan tegenverhalen: verhalen die ons anders tegen de feiten aan laten kijken.

De verhalen van de wereld vertellen ons over mensen die zich presenteren als godenzonen. Het geboorte verhaal van Jezus vertelt niet over een mens die zich als een ster presenteert, maar over de Levende die elke keer weer geboren wordt in een mensenkind. Een verhaal van de wereld - nee, geen dancing with the stars, maar een onschuldig mensenkind die straalt als een ster, vanuit een voederbak. Wat zou het Hilton gebaald hebben als een **stekker dat zo'n kind geboren wordt in een volkswijkje, een paar straten verderop.**

En dan nog zo'n tegenverhaal. En dan wordt hij ook nog geboren uit een ongetrouwde jonge vrouw. Ergens achteraf in een stal. En zo'n verhaal zouden we moeten geloven in de zin dat we dat als feit moeten aannemen? Ik vind dat verhaal met die herders en die engelen nogal uit den vreemde. Net alsof er een verslaggever bij is geweest, die niet in staat was om de feiten te duiden. Je moet haast wel een slimme jongen of meid zijn om tussen de glans en de glitter van de wereld, om de betekenis van het Tegenlicht te duiden. Het licht van het Christuskind is een Tegenlicht. Niet in zin dat hij overal tegen is, maar dat het Licht van de Eeuwige telkens opnieuw geboren wordt in een mensenkind. Dus dat plaatje van die stal met moeder en kind, de os, de ezel en de herders: het is de beste Tegenlichtopname ooit die denkbaar is.

Ooit zei men eens een keer tegen Churchill: Meneer Churchill, uw mening staat nogal eens haaks op de feiten. Ja, had Churchill gezegd, dat is dan jammer voor de feiten. Dat is in het algemeen de manier waarop de machthebbers in de wereld met de feiten omgaan. Als de feiten niet in overeenstemming zijn met wat gewenst is, worden de feiten gewoon aangepast.

Dus uit mijn verhaal wordt wel duidelijk dat ik niet zo onder de indruk ben **van de glans en de glitter van de wereld. Als je, je camera's, je mobieltjes en computers niet bij de Mediamarkt koopt, dan ben je kennelijk gek.**

Als er geroepen wordt: Ik ben toch niet gek, dan betekent dat, dat je naar de mediamarkt bent geweest.

En ja, weet u, dat motto is zo langzamerhand mijn levensmotto geworden. Als je gelooft in de liefde, de vrede en de gerechtigheid en de duurzaamheid wordt je vaak voor gek versleten, dan ben je een idealist. Maar wel eentje

die niet spoort. Ik denk dat ze daarom al die verslaggevers, die snelle jongens en meiden er niet bij hebben gehaald. Ik ben niet gek als ik het verhaal van het Tegenlicht van dit mensenkind wil blijven vertellen. De feiten van de wereld doen er niet meer toe. Het Tegenlicht schijnt en zal dat altijd blijven doen.

Blijf het verhaal vertellen
De wereld kan niet zonder
En ieder pasgeboren kind
Is behalve een mysterie
Bewijs van het wonder
Dat het leven steeds opnieuw begint

Rinus van Warven

Door goede machten trouw en stil omgeven,
behoed, getroost, zo wonderlijk en klaar,
zo wil ik graag met u mijn liefsten leven,
en met u ingaan in het nieuwe jaar.

Laat warm en stil de kaarsen branden heden,
die Gij hier in ons duister hebt gebracht,
breng als het kan ons samen, geef ons vrede.
Wij weten het, uw licht schijnt in de nacht.

In goede machten liefderijk geborgen
verwachten wij getroost wat komen mag.
God is met ons des avonds en des morgens,
is zeker met ons elke nieuwe dag.

Dietrich Bonhoeffer, (hij schreef dit gedicht in de gevangenis in 1944, hij is er vermoord in 1945)

NLB: lied 511; 1,5 en 7

DE KERKRENTMEESTER EN DE VOORZITTER

*Dit keer ook een stukje van de kerkrentmeester en de voorzitter samen. Het betreft, u raadt het al, onze financiële situatie. We willen u inzage geven in onze financiële situatie zodat u van daaruit uw financiële bijdrage aan de kerk kunt beoordelen. We baseren ons daarbij op de gegevens van 2017. In dat jaar kregen we ruim €4.000 aan collecten, bijna €7.000 aan vrijwillige bijdragen en bijna €10.000 uit verhuur. Al met al waren onze inkomsten €20.500, maar wij gaven in 2017 €34.000 uit. We hadden daarmee een tekort van €14.000 wat voor een deel werd gecompenseerd door subsidie van de PKN (€600) en restauratie fonds €4.500) waarmee er nog steeds een tekort van €10.000 is.

Kortom: zo kunnen we niet doorgaan. Om te snijden in de uitgaven zullen we het aantal uren van onze voorganger moeten terugbrengen van 8 naar 4 uur per week. We doen dit mijn pijn in ons hart omdat we weten dat we 8 uur eigenlijk minimaal is.

*Wat kunnen met elkaar doen aan deze situatie? Als bestuur werken we hard aan activiteiten die onze bekendheid stimuleren. We hopen op die manier meer mensen aan ons te binden. Dat lijkt te werken, want we hebben afgelopen jaar al meerdere nieuwe leden mogen verwelkomen. Om die binding handen en voeten te geven, willen we tevens de taken zoveel mogelijk verdelen onder elkaar als leden. Op de startzondag in september hebben veel mensen aangegeven taken te willen oppakken, zoals het klusteam, team kindernevendienst, mediateam, schoonmaakteam en nog een aantal andere teams. We zijn hier blij erg mee.

*Het klus- en het schoonmaakteam zijn ook al hard aan't werk geweest, het klusteam met het bordes, ziet er weer spic en span uit. Het schoonmaakteam heeft de kerk een grote beurt gegeven.

*Op financieel vlak vragen we opnieuw subsidie aan bij de PKN. Maar ook al wordt die toegekend, dan nog is het niet voldoende om zwarte cijfers te schrijven. Daarom doen we in dit bericht een dringend beroep op u als lid van ons mooie kerkje en fijne gemeente. We hebben inmiddels 125 leden. **Als we gezamenlijk onze vrijwillige bijdragen kunnen vergroten van €7.000 naar €17.000 op jaarbasis dan zou onze begroting sluitend zijn. Dit omgerekend naar de individuele leden: als ieder gemeentelid €11,50 per maand zou betalen, zouden we dit bedrag met ons allen opbrengen.**

*We kunnen en willen niet in uw portemonnee kijken en beseffen dat de een nu eenmaal meer te besteden heeft dan de ander. Dat gezegd hebben-

de, hopen wij dat u nog eens kritisch en welwillend naar uw eigen vrijwillige bijdrage wilt kijken. dan Daarbij maken wij u nogmaals attent op de fiscale aftrekbaarheid van uw eigen bijdrage. Meer informatie daarover kunt u krijgen via Stefan Renkema: stefanrenkema@hotmail.com.

Met vriendelijke groet
 Stefan Renkema, kerkrentmeester
 Clement Roorda, voorzitter

Dit hebben we niet.

VAN DE DIACONIE

Overzicht van de inkomsten en uitgaven van kas: september, oktober en november; van bank: augustus, september en oktober.

Kas in:		Kas uit:	
Collecten:	€ 158,14	Bloemen:	€ 20,00
Gift:	10,00	Diversen:	5,16
<hr/>		<hr/>	
Totaal	€ 168,14		€ 25,16

Bank in:		Bank uit:	
Giften	€ 47,64	Cordaid	€ 50,00
Verrekening		Leprafonds	25,00
Hanos door		Epafras	25,00
Kerkrentm.	59,16	Via KiA*	
Online collecte	37,50	* Visserij Nepal	25,00
Uit kas	75,00	* Noodhulp Sulawesi	25,00
		* Kinderen i/d Knel	30,00
		* Kerk in Actie	25,00
		Garuda House Bali	60,00
		PKN Quotum	34,36
<hr/>		<hr/>	
Totaal	€ 219,30		€ 299,36

Betteke Bruil de Wit, penningmeester diaconie
 (diaken met bijzondere opdracht)

Dit ook niet ->

VAN DE KERKENRAAD

11 november hebben we met ruim 20 gemeenteleden gedroomd over wie en wat we willen zijn als Evangelisch Lutherse Gemeente Kampen. Ik vond het een hele fijne en inspirerende bijeenkomst. We hebben met elkaar in kaart gebracht wat we allemaal hebben (rijp fruit, rode appels), fruit wat nog moet groeien (gele appels) en dingen die we missen (groene appels). Toen ik het resultaat zag, werd ik blij. Er zijn veel zaken waar we trots op kunnen zijn zoals de vieringen, dat er kinderen in de kerk zijn, de inspiratie, de ruimte en vrijheid. Maar er zijn ook punten die we verder moeten ontwikkelen en die we missen. We zullen zorgen dat het verslag de resultaten de komende weken in de kerk ligt zullen het ook via mail verspreiden.

Een van de dingen die we willen verbeteren is de communicatie. We geven veel zaken door via onze nieuwsbrief die vrijwel elke 2 weken uit komt. Daarom het dringende verzoek aan hen die de nieuwsbrief nog niet ontvangen: geef mij uw emailadres. Op die manier wordt u goed geïnformeerd op een voor de kerk heel goedkope manier (ook belangrijk). Gemeenteleden die geen computer/emailadres hebben, kunnen dit doorgeven zodat we hen de nieuwsbrief kunnen opsturen.

Wat betreft de geplande activiteiten: we merken dat onder andere door ziekte van een van de kerkenraadsleden een aantal activiteiten als de gespreksgroep niet uit de verf komen. We hebben het er als kerkenraad over gehad en besloten deze activiteiten op te schorten tot begin van 2019. Want we willen het liever goed doen dan halfslachtig. Dit uitstel geeft ons de gelegenheid om onze activiteiten beter voor te bereiden. We hopen op uw begrip hiervoor.

Tijdens de droomsessie gaven enkele gemeenteleden ook aan ideeën te hebben voor invulling van diensten, het preekrooster, teksten en liederen. Dat is mooi. Geef ze door aan de kerkenraad en blijf dat ook doen. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat alle suggesties overgenomen zullen worden. Altijd zal gekeken moeten worden of ideeën passen bij onze gemeente en het kan **du** ook zijn dat we zeggen: 'goed idee, maar niet voor ons'. Maar blijf ons alstublieft bestoken met tips, suggesties en ideeën.

Over de gemeentelijke zelfredzaamheid nog het volgende: het klusteam heeft het bordes onder handen genomen en dat ziet er weer perfect uit. En de schoonmaakploeg heeft de kerk een grote schoonmaakbeurt gegeven. Mooi om te zien dat de teams uit de startzondag ook van de grond komen! Complimenten aan alle klussers en poetsers en heel erg bedankt!

De decembermaand staat voor de deur, de donkere dagen, de adventsperiode, het feest van het licht. Ik wens u allen een hele mooie kerstperiode en hoop dat we elkaar in de komende diensten zullen ontmoeten.

Met vriendelijke groet,
namens kerkenraad, Clement Roorda.

VAN DE KERKRENTMEESTERS

TOEGEKENDE SUBSIDIE.

Goed nieuws! Na het presenteren van onze jaarcijfers aan de betreffende commissie van de PKN heeft zij besloten een belangrijk deel van het financieel tekort over 2017 te compenseren. Dit vloeit voort uit de eerder toegekende subsidieregeling. Het uiteindelijke financiële tekort over 2017 **draagt daarmee € 4.483.**

Ook voor het jaar 2018 is deze subsidieregeling nog van kracht. We streven er uiteraard naar om financieel op eigen benen te kunnen staan. O.a. door te snijden in de kosten, maar ook door te zoeken naar manieren om onze inkomsten te vergroten. Daarover kunt u elders in dit nummer van Contact meer lezen.

KACHELFONDS

De bomen worden kaler en kaler en de temperaturen dalen. Tijd om de kachel aan te doen! Ook in de kerk. Gelukkig doen onze kachels het nog steeds, na 25 jaar trouwe dienst. Maar het gaat niet altijd van harte. **Gelukkig loopt het kachelfonds steeds verder vol. Inmiddels zit er bijna € 4800 euro in dit fonds. En we komen daarmee steeds dichterbij de buurt van de € 7000 die we minstens nodig hebben.**

Jan Broekhuis en Maarten Oranje zijn bezig met het inventariseren van de mogelijkheden om de vervanging van de ketels op een duurzame manier te doen. Bijvoorbeeld door vloerverwarming aan te leggen in het middenschip van de kerk. En dat te koppelen aan zonnepanelen op het dak van de kerk. Dat is niet alleen duurzaam vanuit milieuperspectief, maar ook vanuit financieel perspectief. Het plan is om deze vervanging in de loop van 2019 te realiseren. Alle financiële hulp blijft welkom!

DIGITAAL COLLECTEREN

Afgelopen september zijn we gestart met digitaal collecteren via de GIVT

app. Het is mooi om te zien dat dit positief wordt ontvangen. Steeds vaker **zien we mensen die de telefoon gebruiken om hun gift 'digitaal' in de collectezak te doen.** Klein als we zijn, zijn we vooralsnog de enige gemeente in Kampen die deze mogelijkheid biedt. Wilt u meer weten over deze app, kijk dan op www.givtapp.net. Of schiet mij gerust eens aan.

FISCALE AFTREKBAARHEID EIGEN BIJDRAGE

Omdat wij onderdeel zijn van de PKN valt onze gemeente onder de ANBI instellingen. Dat betekent concreet dat u giften aan de gemeente volledig fiscaal kunt aftrekken. Mits ze structureel zijn. Door uw eigen bijdrage in een formulier van de belastingdienst vast te leggen, kunt u bij de belastingaangifte het volledige bedrag aftrekken. Het aantal gemeenteleden dat dit formulier heeft ondertekend groeit gestaag, maar er zijn nog veel gemeenteleden die hier geen gebruik van maken. Wilt u hier alsnog gebruik van maken, schiet mij dan gerust aan!

Stefan Renkema

In Memoriam, Riny de Ruiter-Kollaard

Op 24 september is Riny de Ruiter-Kollaard overleden. Zij was voorganger van onze gemeente van 1994 tot 1997. Op 28 september is zij vanuit deze kerk begraven.

In de tijd dat zij verbonden was aan onze gemeente hebben we haar leren kennen als een betrokken voorganger. Zoals we zeggen in de advertentie: ze heeft met humor en warmte gebouwd aan onze gemeente. Riny was een vriendelijke vrouw, open en belangstellend voor anderen.

In deze periode is ze ook voorzitter geweest van de Beraadsgroep van Kerken in Kampen, in de vergaderingen van de Beraadsgroep, 3x per jaar, was ze een stabiele factor. Ze zat zich in deze vergadering soms behoorlijk te verbijten, want enkele van de bondspredikanten zagen het niet zitten, een vrouw als voorzitter. Ze deden al het mogelijke om haar het leven als voor-

zitter heel moeilijk te maken. Tot dat ze het zo bont maakten, dat Riny haar voorzitterschap per onmiddellijk neerlegde, en de vergadering beëindigde. Maar geen van die predikanten wilde haar opvolger worden.

Riny kwam oorspronkelijk uit de gereformeerde kerk synodaal, werd door haar huwelijk met ds. Peter de Ruiten lid van de hervormde kerk, maar ze **voelde zich thuis in de Lutherse kerk. Ze typeerde die als 'laag-kerkelijk, maar hoog-liturgisch'. De diensten waarin Riny voorging waren mooi. Ze hield er van om de diensten te leiden, ze kon goed preken en genoot van mooi orgelspel. Van de liturgische kleuren, hield ze het meeste van de kleur rood. Dat bleek tijdens de kerstavonddienst waar niet de witte antependia hingen, maar de rode. "Dat wil de dominee zo", zei de koster. Ook de kinderen waren heel erg op Riny gesteld, ze hielden van de "oude mevrouw dominee", zoals ze door de kinderen werd genoemd.**

Verder was er de paascyclus die ze heel mooi vorm gaf, en in de adventsperiode evenzo. Ook pastoraal hebben de gemeenteleden veel aan haar gehad.

Na haar emeritaat bleef ze de diensten bezoeken, zelfs vier weken voor haar overlijden was ze nog in de kerk! Zo bleef ze bij ons betrokken. Wat mooi was, is dat zij ook kon loslaten: ze liep haar opvolgers en de kerkenraad niet voor de voeten.

Wij zijn dankbaar dat ze onze gemeente een aantal jaren heeft willen leiden en dienen en zullen haar missen.

Op de rouwkaart stond het volgende gedicht:

*Ik geloof
Dat mijn dagen
niet tevergeefs zijn,
mijn leven niet ten dode opgeschreven.
Hij zal mij herscheppen
naar lijf en leden nieuw,
bekleed met licht.
Bewogen door Zijn adem
tot leven gewekt
door zijn hartslag
zal ik bestaan.*

Clement/Agnes

Hieronder twee aanbiedingen van de Zwolse Lutheranen.

Lutherreis

In de week van 18 tot en met 22 maart 2019 is er de mogelijkheid om een Lutherreis te maken. Vanuit de Lutherse Kerk wordt deze reis georganiseerd door Gilbert den Hertog en Margo Jonker. Het wordt een reis met busvervoer, onderkomen zal eenvoudig maar goed zijn, en we zullen met de maaltijden prijsbewust omgaan. We hopen dat de reis zo niet duurder dan 600 euro per persoon zal worden. Ds. Hans Mudde is bereid om als gids mee te gaan. Hij is predikant geweest van 1978 tot en met 1988 in de Lutherse Kerk van Zwolle.

Op donderdag 29 november, 20.00 uur is een kennismakende en informatieve bijeenkomst, ter informatie over de reis in het gemeentecentrum van de Lutherse Kerk. Definitieve opgave is voor 5 december en gebeurt door het overmaken van een eerste aanbetaling van 300 euro op een nader bekend te maken rekeningnummer. Wilt u zo snel als mogelijk is laten horen of u meegaat, dat maakt de organisatie zo gemakkelijk mogelijk.

Opgave kan bij margojonker@kpnplanet.nl

Op 16 januari 2019 is er een voorbereidende bijeenkomst met de groep die zich heeft opgegeven.

Kloosterreis Sint Liobaklooster, Egmond-binnen

voorbereiding op woensdag 9 januari 2019

In het weekend van 8/9/10 februari 2019 is er een kloosterweekend in het Sint Liobaklooster in Egmond-binnen. Het is een ontmoeting in de duinen. Christa van Stappen uit de Oosterkerk en Margo Jonker uit de Lutherse Kerk organiseren dit weekend.

Tijdens het weekend volgen we het ritme van de zusters, eten zoveel mogelijk in stilte, en hebben een bezinningsprogramma voor ons als groep. En misschien is er de mogelijkheid om door de winterse duinen te lopen.

De voorbereidingsavond voor het kloosterweekend is op woensdag 9 januari van 20.00 uur tot 21.00 uur in het gemeentecentrum van de Lutherse Kerk. Opgave graag zo snel als mogelijk is (plaatsen zijn beperkt) bij: margojonker@kpnplanet.nl.

Bij de woorden van Rinus: 4 november 2018

“Zeg maar ja tegen het leven...”

Een waargebeurd verhaal:

Er werd een kunstmarkt gehouden in de Geerstraat. Naast de kraam van Marius Dorgelo waar ik keek, stond een oudere vrouw met haar dochter. Ze had een schilderijtje in haar hand en twijfelde... ‘Zal ik het nou wel doen? Het is wel mooi, maar heb ik het nodig? En waar hang ik het op? Ze legde het terug om het even later weer op te pakken. Ze zuchtte... ‘Ken je het verhaal van de Jood die in de hemel kwam?’ vroeg haar dochter.

Dat kende ze niet.

De dochter vertelde: ‘Een Jood kwam in de hemel. Zijn hele leven had hij geprobeerd het goede te doen. ‘Kijk’, zei hij tegen God, ‘ik heb mijn kleding gedeeld, voedsel uitgedeeld, mijn gebeden opgezegd, de wet onderhouden en altijd aan U gedacht. Ik probeerde rechtvaardig te zijn en voor iedereen het beste te willen en nu sta ik dan hier...’

God keek hem aan en antwoordde: ‘Ik heb je ook het vermogen gegeven om te genieten. Wat heb je daarmee gedaan?’.....

De vrouw pakte het kunstwerkje op en zei gedecideerd: ‘Ik neem het’. Ze rekende af en vertrok.

Op dat moment kwam mijn zus aanlopen van de pinauto-maat. Ook zij had een mooi kunstwerk gezien. Ze twijfelde. Zal ik het wel doen? Het is weer een uitgave en waar hang ik het op? De kleuren zijn wél mooi.....

‘Ik zal je een verhaal vertellen’, zei ik.

Inge

Mijn pelgrimstocht naar Santiago

Ooit las ik het boek van Paulo Coelho, een pelgrimstocht naar Santiago en later wanneer ik een artikel in de krant tegenkwam over dit onderwerp dan dacht ik **“dat zou ik ook ooit wel eens willen doen”**. en erachteraan **“als ik durf”**. Eind vorig jaar hield ik veel vakantiedagen over die ik dit jaar moest opnemen, wel drie hele weken extra. Ik wilde er een goede bestemming voor vinden en alsof het zo moest zijn las ik in de kerstvakantie opnieuw over iemand die naar Santiago de Compostella liep. Onder het mom **“later is allang begonnen”** ging ik op het internet zoeken naar informatie. Er is een Nederlands Genootschap van Sint Jacob dat informatie geeft en je van een pelgrimspaspoort kan voorzien. Er blijken georganiseerde reizen te zijn, je kunt lopen met een groep, er zijn mensen die de pelgrimstocht vanuit Nederland fietsen en er zijn meerdere wegen die naar Santiago leiden. De meeste mensen lopen van Sint Jean Pied de Port op de grens van Frankrijk en Spanje door noord Spanje naar Santiago, deze Franse route is ruim 800 km lang en je hebt er een week of 6 voor nodig. Zoveel dagen had ik niet. Ik ontdekte dat de Portugese route vanuit Porto binnen 3 weken te lopen is. Ik koos aanvankelijk voor de Portugese kustroute (260 km) met een extraatje de Variante Espiritual (70 km). In januari boekte ik mijn ticket naar Porto op 25 september en maakte mijn besluit om op pelgrimage te gaan wereldkundig. Eigenlijk begint op dat moment al mijn pelgrimstocht, in mijn hoofd, in gesprekken met anderen, door de reacties en vragen die ik krijg. Ik begin ook met maken van langere wandelingen en wandel een aantal keer naar onze kerk vanuit mijn woonplaats Dronten (1x met de hond die zich voorbeeldig heeft gedragen in de kerkbank). In Vessem (Brabant) staat pelgrimshoeve Kafarnaüm en daar heb ik een voorbereidingsweekend gedaan, vrijwilligers die al eens naar Santiago gelopen zijn, vertellen me wat ik kan verwachten onderweg en hoe ik me kan voorbereiden, wat ik mee moet nemen en vooral thuis moet laten, dat zou nog een flinke uitdaging voor me worden. Het pelgrimspaspoort ofwel credential laat je onderweg stempelen en geeft toegang tot pelgrimsherbergen voor de nacht. Ik besloot daar dat ik **mijn eerste stempel graag in “mijn eigen” kerkje wilde halen ook al was ik de laatste jaren amper geweest, het voelt nog altijd het meest vertrouwd**. De zoektocht naar de stempel maakte dat ik nog een keer naar Kampen liep en sinds Pasen staat de stempel er in.

Vlak voor vertrek hadden we een familieweekend met een huifkartocht. Om ook een foto van de buitenkant te nemen sprong ik uit de kar en dat liep

niet goed af. Ik kon niet meer op mijn linkervoet staan. Over 2 dagen zou ik vertrekken. Na een röntgenfoto, flinke hielspoor, ben ik met pijnstillers en een ingetapte voet toch vertrokken naar Porto. Het lopen ging niet makkelijk en ik moest mijn volle aandacht houden bij de plaats waar ik mijn voet neerzette. Ik besloot daarom om na twee dagen van de kustroute af te gaan omdat daar de afstand tussen 2 herbergen soms 28 kilometer zou zijn en ik er niet zeker van was of ik dat zou halen. Ik boog af naar de binnenlandse **'Central' route die bekender is en meer overnachtingsmogelijkheden heeft** maar ook voorzien is van bergen en dalen. Het boekje met beschrijvingen **heb ik thuis gelaten want ik heb me goed ingelezen op de kustroute....**maar niet op de binnenlandse route, het wordt dus een verrassing en eerlijk gezegd ligt dat ook dichtbij de manier waarop de pelgrims vroeger liepen. Ik heb niets vastgelegd dus alle mogelijkheden liggen open. Ik hou een dagboek bij via een blog op mijn website (www.brandaris.net/blog) , ik typ deze **verhalen met foto's op mijn telefoon, een heus monnikenwerkje. Ik loop de** eerste twee dagen langs de kust over prachtige vlonderpaden (boardwalks) en de zee is prachtig met een rotskust, kleurrijke vissersplaatsjes. Ik loop niet hard dus ik word af en toe ingehaald door andere pelgrims onderweg. We groeten elkaar met Bom Caminho (= Portugees voor goede camino, goede weg letterlijk, in het Spaanse deel groeten ze met Buen Camino) ook de locale bevolking wenst je dit toe wanneer je hen groet. De weg naar Santiago is goed aangegeven met gele pijlen en je hebt eigenlijk geen routebeschrijving of kaart nodig, al blijft het opletten. Ik ben iedere dag opgewekt omdat ik ondanks mijn pijnlijke voet, de camino loop. Ik geniet van de schoonheid van de zonsopkomst, het prachtige landschap, de vriendelijke mensen en de cafeetjes onderweg. Vanuit het boek van Coelho is mij bijgebleven dat ik op de **"tekens"** moet letten zoals bijvoorbeeld een dame die hangend uit het raam roept dat je in het cafeetje aan de overkant moet gaan eten. Naast heerlijk eten voor een verbazingwekkend lage prijs, verwijzen ze mij naar een net geopende herberg in het plaatsje waar ik naar op weg ben en dat is precies wat ik nodig heb die dag.

Bijzonder waren ook de ontmoetingen onderweg met pelgrims uit Canada, **Brazilië, Italië, Engeland, de VS... en relatief veel uit Duitsland.** Doordat je loopt lijkt een dag net zo lang als nu een week. Gesprekken kunnen oppervlakkig zijn (waar kom je vandaan, waar ben je gestart, in welke plaats ben je van plan te gaan overnachten) maar ongemerkt gaan ze vaak dieper en ik merkte echt dat mensen meer openstaan voor elkaar en vriendelijkheid en behulpzaamheid de boventoon voeren. Ook krijg ik zomaar een tros druiven

van een wijnboer die aan het oogsten is of een paar rijpe vijgen. Ik liep alleen en hoefde met niemand rekening te houden, ik kon stoppen wanneer ik wilde en mijn eigen tempo bepalen. Dat heb ik als een enorme rijkdom ervaren. Immers je hele leven stem je af op je omgeving. Dat begint al wanneer je naar de kleuterschool gaat. Je wordt op een bepaalde tijd verwacht op je werk, je houdt rekening met je gezinsleden, er zijn afgesproken tijden met vrienden en familie. Maar zelden bepaal ik helemaal zelf wat ik doe.

De dag dat er een flinke bergetappe te nemen was, liep ik samen op met Rachel, een 22 jarige Engelse. We raken in gesprek en blijken tot onze ontroering eenzelfde ziektegeschiedenis te hebben die zelden voorkomt. We hebben beiden nog nooit iemand ontmoet die hetzelfde heeft meegemaakt en voor mij was het al meer dan 30 jaar geleden. Het is alsof het zo moest zijn dat wij samen deze berg letterlijk en figuurlijk beklimmen, we zijn samen dankbaar voor onze gezondheid en ons doorzettingsvermogen. We lopen daardoor zelfs te ver omhoog en komen er pas laat achter dat we geen gele pijlen meer zien en er ook al enige tijd geen mensen meer voorbijkomen. We blijken verkeerd gelopen te zijn en komen na ruim een uur afdalen weer **terug op de route...zijpaadje verder omhoog.**

Ik sliep in verschillende soorten pelgrimsherbergen en betaalde tussen de **€ 6 en € 25 per nacht variërend van een bed op een gemengde slaapzaal** zonder beddengoed tot een private herberg met meer privacy waar je een **donatie geeft voor je verblijf. Ik vond deze “donativo’s” het fijnst, mensen** doen dit vanuit liefde voor de pelgrims en dat merk je aan alles, van frisse lakens tot een lekkere maaltijd met muziek en zang. Oordoppen zijn verstandig als je graag wilt slapen want er snurkt altijd wel iemand, soms is er een heel snurkkoor.

Bijzonder was ook de ervaring op de spirituele route in de tweede wandelweek, ik had een dag waarop het moeizaam ging, ik had al muziek opgezet om mezelf wat af te leiden van de warmte, de tegenvallende afstand en mijn pijnlijke voet. Ineens zat er een echtpaar voor een huisje, dat een kapel bleek te zijn. De dame vroeg of ik binnen wilde komen in de kapel en of ze voor mij een lied mocht zingen. Het raakte me dat **ze juist “the Irish blessing” voor me zong. De tekst hebben wij gekregen toen we trouwden en hangt bij ons thuis aan de muur.** Toeval? Dat er meer tussen hemel en aarde is op die momenten intens voelbaar.

De volgende dag ging ik met de boot naar Padron en volgde daarmee dezelfde route als apostel Jacobus de Meerdere, althans zijn overblijfselen. Het verhaal gaat dat Jacobus in Galicië predikte en op een zeker moment verdreven werd door de Moren. Eenmaal terug in Jeruzalem (hou me ten goede voor de precieze plaatsen en details) is hij onthoofd en is zijn lichaam in een stenen boot terug gestuurd naar Galicië. Bij het huidige Vilanova de Arousa is de boot vanuit zee de rivier op gegaan en zat vol met schelpen (St Jacobs-schelpen, daarom hebben de pelgrims ter herkenning een St Jacobsschelp bij zich). Jacobus is bij Padron aan land gekomen. Deze etappe volg ik ook maar nu per rubberboot samen met 20 anderen. De gedachte aan bootvluchtelingen komt even bij me op maar het schoolreisjesgevoel overheerst. Alle anderen aan boord heb ik in de afgelopen dagen al eens getroffen, ofwel onderweg tijdens het lopen of tijdens de koffie op een rustplaats of in een herberg waar ik sliep. Deze dag geeft me een vakantiegevoel.

Een verstandige pelgrim vertrekt zodra het licht wordt en loopt tot een uur of drie in de middag. Het volgende ritueel volgt: herberg zoeken, bed reserveren, douchen, kleding wassen, uurtje rusten, boodschappen doen voor de volgende dag (ontbijt, lunchpakket, water) en zelf koken of ergens een hapje eten. Je ontmoet altijd wel iemand die je eerder bent tegengekomen en vrijwel iedereen is vriendelijk en geïnteresseerd. In de meeste herbergen kun je gebruik maken van een keuken met potten en pannen en een koelkast. In Padron loop ik een extra route langs alle belangrijke plaatsen die een

relatie met Jacobus hebben, de kerk waar (een deel van) zijn botten liggen, de berg waarop hij predikte, het klooster met een fontein (maar die bleek nu gesloten). In mijn pelgrimspaspoort verzamel ik sinds mijn vertrek uit Porto dagelijks stempels die straks in Santiago aantonen dat ik de reis te voet heb afgelegd, dit bewijs is nodig om in aanmerking te komen voor een Compos-

tella. In Padron krijg ik de Padronia omdat ik de stempels van belangrijke plaatsen kan laten zien van Jacobus in Padron, leuk! Iemand raadde me aan om te overnachten in Herbon, in het klooster en moet doorlopen om voor 18 uur binnen te zijn, het lukt me en ik ben op tijd voor de rondleiding en aansluitend de pelgrims-mis waar we de pelgrimszeggen krijgen. Ik mag de Nederlandse tekst voorlezen en het is heel bijzonder om deze in alle talen te horen van verschillende medepelgrims.

Daarna eten we samen en zijn er vrijwilligers die voor ons pelgrims zorgen. **In verschillende herbergen heb ik deze ‘hospitaleros’ getroffen die vaak een paar weken vrijwilligerswerk komen doen vanuit de hele wereld in één van de vele herbergen, vaak nadat zij zelf de gastvrijheid op de Camino hebben ervaren.** We slapen in een lange gang, ieder achter een bruin gordijntje in onze eigen cel. Ik ben nu precies twee weken iedere dag aan het lopen en ga extra vroeg op pad want ik wil proberen om Santiago te bereiken. Het betekent ruim 32 kilometer met 2 bergen onderweg. Het belooft opnieuw warm te worden na de middag dus ik probeer in de ochtend zo ver mogelijk te komen. Ik voel dat ik sterker ben geworden en ik ben gewend geraakt aan het vervelende gevoel in

mijn voet. Om vier uur ‘s middags bereik ik Santiago en op het plein staat Rachel uit Londen op me te wachten, dat maakt het emotioneel voor mij, niet eens zozeer het bereiken van de kathedraal. De weg is zoveel indrukwekkender dan de bestemming. Het is woensdag en maandag ben ik jarig en ik was van plan om de Compostela op mijn 50^e verjaardag op te halen, ik besluit ineens dat ik hem toch nú ga ophalen en ik moet daarvoor in de rij aansluiten. Alle wegen en daarmee alle pelgrims, komen hier samen, na 2 uur schuifelen is het dan zover. Ik mag naar het loket waar ik, heel fijn, een Nederlandse vrijwilliger tref. Ze vraagt me naar mijn motivatie voor de tocht, alleen wanneer deze religieus of spiritueel is kun je de Compostella krijgen en je moet aantonen dat je tenminste de laatste 100 kilometer te voet hebt afgelegd, dit doe je door de laatste 100 km tenminste 2 stempels per dag te verzamelen, dit kan in een cafe, een kerk of herberg aan de route, zijn.

Ruim 300 kilometer gelopen, 16 wandeldagen van gemiddeld 20 kilometer, prachtige natuur en mensen ontmoet en bijzondere ervaringen rijker. Het is goed zo en ik besluit eerder naar huis te gaan en mijn 50^e verjaardag toch thuis te vieren.

Christina Weenk-Veelo

Zegen uit het dienstboek van de Abdij van Iona

Moge God, die erbij is als de zon opgaat
en ondergaat
en als je de zee oversteekt,
onderweg je schreden richten.

Moge God, die je nabij is als je zit
en als je staat,
je met liefde omringen
en je bij de hand leiden

Moge God, die je wegen kent
en de plaatsen waar je uitrust
bij je zijn in je taak op aarde,
het goede nieuws zijn dat je deelt
en je op de eeuwige weg leiden.

Een reiszegen voor iedere pelgrim op deze aarde.

Belangrijke adressen:

Organisten	Dhr. A. de Hoop 038 3327629 adehoop11@hetnet.nl
	Dhr. M. Oranje 038 3317668 maarten.oranje@home.nl
	Dhr. B. Thijs 038 3375084 g.thijs@live.nl
Bankrekening kerk Girorekening kerk t.n.v.	NL33ABNA0596938160 NL58INGB0000884586 Evang. Lutherse Gem. Kolk 33 8266 JN Kampen
Girorekening diaconie, Diaconale commissie,	NL61INGB0007828762 Jacob Catsstraat 399 8265 XV Kampen
Penningmeester diaconie	Mevr. E.E. Bruil de Wit 038 3324045 cygne1@telfort.nl
Collectant diaconie	Mw. L. Winkler
Kindernevendienst	Mw. B. Kuper 038 3338175 babettekuper@hotmail.com Mw. H. Klein Mw. M. Roozendaal
Redactie Contact	Mw. A.E. Fossen-Amptmeijer ae.wfossen@gmail.com
Website E-mail webmaster	www.lutherinkampen.nl cgmjutton@live.nl